

Sąd nie zbadał, czy system sądownictwa przewiduje środek zaskarżenia umożliwiający przewodniczącemu Komisji Prawnej wniesienie o stwierdzenie niezgodności z prawem działania przewodniczącego Parlamentu Europejskiego, gdy wykracza on poza swoje kompetencje określone w regulaminie i w ten sposób narusza uprawnienia przewodniczącego Komisji lub przewodniczącego Parlamentu do współdziałania.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) wydanego w dniu 8 listopada 2007 r. w sprawie T-194/04, Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko The Bavarian Lager Co. Ltd, Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych (EIOD), wniesione w dniu 24 stycznia 2008 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-28/08 P)

(2008/C 79/36)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: C. Docksey i P. Aalto, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: The Bavarian Lager Co. Ltd, Europejski Inspektor Ochrony Danych (EIOD)

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku w całości,
- wydanie ostatecznego wyroku w sprawie będącej przedmiotem niniejszego odwołania, oraz
- obciążenie strony skarżącej w sprawie T-194/04 kosztami postępowania poniesionymi przez Komisję, a w przypadku, gdyby orzeczenie w przedmiocie odwołania było niekorzystne dla Komisji, obciążenie Komisji połową kosztów postępowania poniesionych przez stronę skarżącą w sprawie T-194/04.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie dotyczy wykładni wyjątków związanych z ochroną prywatności, ochroną danych i celami dochodzenia, ustanowionych odpowiednio w art. 4 ust. 1 lit. b) i art. 4 ust. 2 tiret drugie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji ⁽¹⁾.

Sąd Pierwszej Instancji orzekł, że art. 8 lit. b) rozporządzenia nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych ⁽²⁾ nie może zostać zastosowany w przypadku danych osobowych posiadanych przez instytucje objęte zakresem stosowania rozporządzenia 1049/2001. Jednakże, żaden z przepisów rozporządzenia 45/2001 ani rozporządzenia 1049/2001 nie wymaga, ani nie dopuszcza wyłączenia stosowania tego przepisu celem wywarcia skutków przewidzianych w przepisach rozporządzenia 1049/2001. Sąd popełnił zatem błąd co do prawa dokonując wykładni art. 4 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 1049/2001 w ten sposób, że przepis ten skutkuje brakiem zastosowania innego przepisu prawa wspólnotowego.

Po drugie Sąd orzekł, że pomimo szczególnego odesłania w art. 4 ust. 1 lit. b) do prawodawstwa wspólnotowego w dziedzinie ochrony danych, dane osobowe umieszczone w dokumentach powinny zostać publicznie udostępnione na podstawie rozporządzenia 1049/2001 za wyjątkiem sytuacji, w których istnieje oczywiste ryzyko naruszenia ochrony praw do prywatności i integralności jednostki.

Ograniczając zakres stosowania wyjątku ustanowionego w art. 4 ust. 1 lit. b) do tego rodzaju przypadków, Sąd przyjął restrykcyjną wykładnię tego wyjątku, co skutkuje tym, iż przesłanka dodatkowa zawarta w drugiej części tego wyjątku („w szczególności w odniesieniu do ustawodawstwa Wspólnoty związanych z ochroną danych osobowych”) zostaje pozbawiona effet utile. Sąd popełnił błąd ograniczając wyjątek, o którym mowa w sposób wyłączający prawodawstwo wspólnotowe związane z ochroną danych osobowych z zakresu stosowania tego wyjątku w sytuacjach, w których zażądano dostępu do danych osobowych zawartych w dokumencie.

Po trzecie Sąd przyjął wykładnię wyjątku dotyczącego ochrony „dochodzenia”, która prowadzi do powstania wątpliwości co do możliwości skutecznego wykonywania przez Komisję swych funkcji polegając na informacjach uzyskanych w sposób poufny od osób trzecich, w celu udzielenia Komisji pomocy w dochodzeniu.

Sąd popełnił błąd co do prawa dokonując wykładni wyjątku dotyczącego dochodzeń zawartego w art. 4 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia 1049/2001 w sposób skutkującym tym, że Komisja może nie spełnić zapewnień dotyczących zachowania poufności poczynionych w ramach dochodzeń w sprawach ewentualnych naruszeń prawa wspólnotowego i może nie spełnić tych zapewnień w przyszłości.

Wreszcie, odwołanie Komisji dotyczy również kosztów postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 145, str. 43.

⁽²⁾ Dz.U. L 8, str. 1.